

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120406826
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120406826.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanej: D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Ľ. P. XXXX/XX, XXX XX L., o zaplatenie 2 949,09 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Csp/3/2021-159 zo dňa 30. 03. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2 949,09 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 811,82 € od 21. 08. 2020 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania domáhal, aby bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie sumy 2 949,09 € s príslušenstvom, ktoré tvorili úroky z omeškania a trovy konania. Návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil žalobca tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 16. 12. 2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXX (ďalej len „predmetná zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky - úver vo výške 4 400 €, ktorý mala žalovaná podľa zmluvy žalobcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 68,63 €. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v zmysle bodu 1.1 predmetnej zmluvy o úvere sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom („OP“) a Všeobecné obchodné podmienky („VOP“) s tým, že obsahové náležitosti predmetnej zmluvy o úvere vyžadované ust. § 9 ods. 1 písm. k) a písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) sú obsiahnuté v bode 1.2 zmluvy v spojení so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom. Po čerpaní úveru žalovaná porušila zmluvné povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere tak, že prestala uhrádzať riadne a včas jednotlivé splátky úveru, preto ju žalobca vyzval na úhradu dlžných splátok úveru, pričom ju upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to v súlade so zmluvou o úvere a obchodnými podmienkami. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (20. 08. 2020) bola pohľadávka žalobcu voči žalovanej vo výške 3 009,09 €, pričom podľa obsahu žaloby pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo

výške 2 811,42 €, (poskytnutého žalobcom žalovanej vo výške 4 400 €), z úrokov vyčíslených vo výške 135,37 € a z úrokov z omeškania vyčíslených vo výške 1, 8 €.

1.2 Upomínací súd vydal vo veci dňa 09. 11. 2020 platobný rozkaz sp. zn. 24Up/1944/2020, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 949,09 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 811,82 € od 21. 08. 2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že nesúhlasí s uloženou povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2 949,09 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 811,82 € od 21. 08. 2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Poukázala na zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), z ktorého ust. § 299 vyplýva, že súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvné podmienky, ktoré sú neprijateľné. Žiadala, aby súd v celom rozsahu platobný rozkaz zrušil.

1.3 Z vyjadrenia žalobcu k podanému odporu proti platobnému rozkazu okresný súd zistil, že žalobca sa nestotožňuje s argumentáciou žalovanej uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu a že navrhol pokračovať v konaní.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil, že tvrdenia žalobcu o tom, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 16. 12. 2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke sumu 4 400 €, pri úrokovej sadzbe 13,90 % ročne, výške anuitnej splátky 68,63 €, termíne splatnosti prvej splátky úveru 19. 01. 2015, pri počte splátok úveru 120, pri periodicite splatnosti a termíne splatnosti anuitnej splátky úveru 17. deň kalendárneho mesiaca, pri konečnej splatnosti úveru 17. 12. 2024, RPMN 16,59 %, sú preukázané. Konštatoval, že podľa bodu 2.1 zmluvy, sa klient (žalovaná) zaviazal riadne a včas plniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere. Podľa bodu 2.8 predmetnej zmluvy o úvere klient (žalovaná) vyhlásil, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Prevzal a oboznámil sa so zmluvou o úvere a s jej súčasťami, so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, s Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Všeobecnými poisťovacími podmienkami. Okresný súd zo žiadosti o poskytnutie úveru podpísanej žalovanou zistil, že žalovaná žiadala poskytnúť úveru v maximálnej výške 5 000 €, pri dobe splácania úveru 10 rokov a pri splatnosti splátky úveru 17-ty deň v mesiaci. Z prehľadu splácania úveru do predčasného zosplatnenia úveru, t. j. ku dňu 20. 08. 2020 okresný súd zistil, že žalovaná neuhradila žalobcovi sumu 2 811,82 €. Zo stavu omeškaných splátok úveru ku dňu zosplatnenia úveru okresný súd zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej 17. 05. 2020 vo výške 68,35 €, ďalej 17. 06. 2020 v sume 68,63 €, 17. 07. 2020 v sume 68,63 € ako aj splátky splatnej 17. 08. 2020 v sume 68,63 €. Z tabuľky prepočtu zmluvných úrokov z úveru okresný súd zistil, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola žalovaná dlžná na zmluvných úrokoch žalobcovi sumu vo výške 135,37 €. Na základe prepočtu úrokov z omeškania (zákonných úrokov) okresný súd zistil, že žalovaná bola žalobcovi ku dňu 20. 08. 2020 dlžná sumu 1,8 €.

1.5 Z obsahu listu zo dňa 17. 06. 2020 adresovaného žalobcom žalovanej, označeného ako „Opakované upozornenie“ okresný súd zistil, že týmto listom bola žalovaná naposledy žalobcom vyzývaná na zaplatenie omeškaných splátok úveru s tým, že dlžná suma predstavuje 83,63 € (splátka úveru vo výške 68,63 € plus zmluvná pokuta vo výške 15 €). Zároveň bola žalovaná žalobcom upozornená, že v zmysle Obchodných podmienok si uplatnil z titulu trvajúceho porušenia zmluvných povinností okrem omeškanej splátky úveru aj zmluvnú pokutu vo výške 15 €. Uvedenú sumu žiadal žalobca zaplatiť najneskôr do 22. 06. 2020 s tým, že ak k úhrade dlžnej sumy zo strany žalovanej nepríde, uplatní si svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, na predčasné zosplatnenie úveru, pričom celková výška pohľadávky k uvedenému dňu bola 2 908,09 €. Z predložených dôkazov okresný súd zistil, že dňa 20. 08. 2020 došlo zo strany žalobcu k predčasnému zosplatneniu úveru, nakoľko žalovaná ani napriek opakovanému upozorneniu zo strany banky neplnila podmienky vyplývajúce z úverovej zmluvy, preto sa Prima banka Slovensko, a. s., rozhodla pristúpiť k predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 20. 08. 2020.

1.6 Pokiaľ ide o dlžnú sumu úveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že mal preukázané, že žalovaná zaplatila len tie splátky úveru, ktoré boli uvedené v prehľade splátok úveru. Na pojednávaní konanom na okresnom súde

dňa 30. 03. 2021 žalovaná potvrdila tú skutočnosť, že iné splátky úveru žalobcovi neuhradila. Vo vzťahu k argumentácii žalovanej, že by mal byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z úradnej povinnosti skúmal, či predmetná zmluva o úvere má všetky dojednania, ktoré vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch a nezistil, že by sa predmetná zmluva o úvere priecila ustanoveniam uvedeného zákona, a preto nepovažoval úver na jej základe poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná posledné tri splátky úveru pred zosplatnením úveru žalobcovi neuhradila, dostala sa do omeškania, pričom k uvedenému podľa tvrdenia žalovanej došlo z dôvodu, že jej bola znížená mzda na 80 %, preto podala žiadosť o odklad splátok úveru, ktorej žalobca nevyhovel. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odklad splátok úveru nie je nárokovateľný v rámci podmienok, ktoré mali žalovaná a žalobca v zmluve o úvere dohodnuté, pričom zo žiadnych ustanovení Obchodných podmienok, Všeobecných obchodných podmienok a ani z predmetnej zmluvy o úvere takáto možnosť nevyplývala.

1.7 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ust. § 51, § 53 ods. 2 a 6, § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (Zákon o spotrebiteľských úveroch), ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 517 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka a uviedol, že na základe vyššie uvedených skutočností žalobe vyhovel a priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré si v žalobe uplatnil, a to v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaná odvolala. V odvolaní uviedla, že namieta žalobou uplatnenú pohľadávku žalobcu čo do výšky aj dôvodu. Ďalej uviedla, že „žalobca nepreukázal, že jej bolo poslané mimoriadne zosplatnenie úveru včas“. Poukázala na ust. § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka a na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedla, že „žiadnu opakovanú upomienku od žalobcu nedostala, len list zo dňa 17. 06. 2020, kde ju žalobca vyzval na úhradu dlžnej splátky úveru 68,63 € a zmluvnej pokuty vo výške 15 €“. Žalovaná v odvolaní namietala tiež výšku RPMN 17,33 % uvedenú v predmetnej zmluve o úvere a uviedla, že požiadala žalobcu o odklad splátok úveru z dôvodu zníženia platu na 80 %, avšak žalobca jej nebol ochotný vyjsť v ústrety a odklad splátok úveru jej nepovolil. Žiadala, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V doplnení odvolania žalovaná uviedla, že banka - žalobca nedodržal 15-dňovú lehotu od poslednej upomienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žiadala o splátkový kalendár a banka jej ho zamietla. Má dve exekúcie, nie je schopná dlh, ktorý má voči žalobcovi vyrovnáť. Banka jej poskytla úver, avšak ona namieta vysoké úroky. Je ochotná doplatiť dlžnú sumu do výšky úveru, ktorý jej banka poskytla.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že výzve na predčasné splatenie úveru (zosplatneniu úveru) zo dňa 20. 08. 2020 predchádzalo opakované upozornenie žalovanej (druhá upomienka) zo dňa 17. 06. 2020, ktorá je prílohou žaloby a v ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť využitia práva žalobcu vyplývajúceho z ust. § 565 Občianskeho zákonníka. K dátumu 17. 06. 2019 bola žalovaná v omeškaní so splátkami úveru vo výške 83,63 €, pričom na túto skutočnosť bola upozornená opakovaným upozornením, v ktorom bola zároveň upozornená aj na možnosť využitia práva žalobcu predčasne zosplatniť celú pohľadávku. Pred zosplatnením úveru bola žalovaná v omeškaní so splátkou za mesiac 5/2020. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neuskutočnila žiadne ďalšie splátky úveru a nevyrovnala tak omeškanie ani v mesiaci 6/20, v mesiaci 7/20 a v mesiaci 8/20, bola v omeškaní so splátkou splatnou k 18. 05. 2020 viac ako tri mesiace. V nadväznosti na uvedené žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že na uplatnenie práva zosplatniť úver upozornil žalovanú už listom (druhou upomienkou) zo dňa 17. 06. 2020, teda v lehote dlhšej ako 15 dní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že všetky zákonné podmienky predčasného zosplatnenia dlhu veriteľom z dôvodu omeškania dlžníka boli v danom prípade splnené. Uviedol, že ide o tieto podmienky: upozornenie na možnosť zosplatnenia dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením (15-dňová zákonná lehota, t. j. lehota medzi upozornením na možnosť zosplatnenia úveru a predčasným zosplatnením úveru bola v danom prípade dodržaná, keďže upozornenie bolo zaslané žalovanej v mesiaci 6/2020 a k zosplatneniu došlo v mesiaci 8/2020), omeškanie dlžníka v trvaní viac ako tri mesiace v čase zosplatnenia (omeškanie s úhradou splátky splatnej 17. 05. 2020 viac ako tri mesiace v čase zosplatnenia), dlžník v čase medzi upozornením na možnosť zosplatnenia dlhu a samotným zosplatnením nevyrovnal omeškanie dosahujúce tri mesiace (podmienka trvania práva veriteľa na

predčasné zosplatenie dlhu), dohoda o možnosti uplatniť právo veriteľa na predčasné splatenie bola upravená v Obchodných podmienkach pre úvery občanov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy o úvere, a to v ods. 2.8 označenom ako „Predčasná splatnosť“. Z vyššie uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že právo veriteľa predčasne zosplatiť úver z dôvodu omeškania dlžníka využil v súlade so zákonom. K tvrdeniu žalovanej ohľadne RPMN, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že z odvolania žalovanej nie je zrejmé čo konkrétne vo vzťahu k RPMN namieta. Uviedol, že trvá na tom, že RPMN uvedená v úverovej zmluve je správna a v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o odklad splátok úveru, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že pokiaľ žalovaná poukazuje na to, že jej žalobca neumožnil odklad splátok úveru, aj keď mal zákonnú povinnosť jej odklad splátok úveru povoliť z dôvodu šírenia nákazlivej choroby COVID-19, tak s uvedeným tvrdením žalovanej nesúhlasí, nakoľko žiadosť o odklad splátok úveru nebola žalovanou podaná v súlade so zákonom a žalobca takúto žiadosť neviduje. Ďalej uviedol, že chcel by poukázať na to, že ak by žalovaná aj reálne žiadala o odklad splátok úveru, tak ako to tvrdí 18. 04. 2020, jej žiadosť o odklad splátok úveru by bola zamietnutá z dôvodu, že už vtedy žalovaná nespĺnila zákonné podmienky na povolenie odkladu splátok úveru, avšak, tak ako už uviedol, takúto žiadosť žalovanej neviduje.

4. Na obsah vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovanej reagovala žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu tak, že uviedla, že žiadala o odklad splátok úveru, pretože v tom čase mala zníženú mzdu na 80 %. Podľa jej názoru mal každý, kto si požiadal o odklad splátok úveru nárok na odklad splátok úveru, no jej žiadosť o odklad splátok úveru banka zamietla.

5. Na obsah vyjadrenia žalovanej k vyjadreniu žalobcu reagoval žalobca tak, že žalovaná vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne nové informácie, ku ktorým by žalobca už nezaujal stanovisko, preto opätovne uvádza, že neviduje žiadnu žiadosť žalovanej o odklad splátok úveru, a preto sa pridržiava svojho vyjadrenia z 02. 06. 2021.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovanej, ktorá v odvolaní tvrdila, že požiadala žalobcu o odklad splátok úveru, avšak žalobca jej odklad splátok úveru neumožnil a tiež namietala, že jej nebolo doručené včas mimoriadne zosplatenie úveru, že jej nebola doručená výzva pred vyhlásením mimoriadneho zosplatenia úveru, iba list zo dňa 17. 06. 2020 a že RPMN uvedená v zmluve vo výške 17,33 % je neprimeraná, a preto by mal byť úver, ktorý jej poskytol žalobca považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

8. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Po prejednaní odvolania žalovanej odvolací súd dospel k záveru, že tvrdenie žalovanej o tom, že požiadala banku o odklad splátok úveru, žalovaná v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala. Žalobca v reakcii na uvedené tvrdenie žalovanej uviedol, že takúto žiadosť žalovanej banka neviduje. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na ust. § 30b zákona č. 67/2020 Z. z., kde sa uvádza: „Veriteľ, ktorým je banka, povolí na základe žiadosti dlžníka odklad splátok na obdobie uvedené v žiadosti o odklade splátok, ktoré nie je dlhšie ako 9 mesiacov odo dňa splatnosti najbližšej neuhradenej splátky úveru, ktorej splatnosť nastala po dni podania žiadosti o odklad splátok. Dlžník môže požiadať o odklad splátok toho istého úveru počas obdobia pandémie najviac jedenkrát. Veriteľ, ktorý vykonáva činnosť na základe povolenia podľa osobitného predpisu, povolí na základe žiadosti dlžníka odklad splátok na obdobie uvedené v žiadosti o odklad splátok, ktoré nie je dlhšie ako tri mesiace odo dňa splatnosti

najbližšej neuhradenej splátky úveru, ktorej splatnosť nastala po dni podania žiadosti o odklad splátok. Veriteľ podľa prvej vety povolí odklad splátok najviac na ďalšie tri mesiace, ak dlžník oznámi veriteľovi svoj záujem o ďalší odklad splátok najneskôr pred uplynutím pôvodného obdobia odkladu splátok; toto oznámenie obsahuje číslo spotrebiteľskej zmluvy a obdobie odkladu splátok“. Z citovaného ust. § 30b zákona č. 67/2020 Z. z. vyplýva, že na to, aby banka rozhodla o odklade splátok úveru, musí byť zo strany dlžníka podaná žiadosť o povolenie odkladu splátok úveru, čo žalovaná v konaní nepreukázala.

11. Žalovaná v odvolaní tvrdila, že požiadala banku o odklad splátok úveru, uvedené tvrdenie však nepreukázala. Súd prvej inštancie vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu žalovanej v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že povolenie odkladu splátok nie je nárokovateľné - automatické, pričom takáto možnosť z obchodných podmienok, všeobecných obchodných podmienok ani z predmetnej zmluvy o úvere nevyplyva. Aj keď uvedené konštatovanie súdu prvej inštancie nie je správne, pretože vzhľadom na zákonnú úpravu vyplývajúcu z ust. § 67/2020 Z. z. takáto možnosť z Obchodných podmienok pre úvery občanom, zo Všeobecných obchodných podmienok úveru a ani zo zmluvy o úvere vyplývať nemusela, podstatné v danom prípade je to, že žalovaná, tak ako je vyššie uvedené, neuniesla dôkazné bremeno, že žiadosť o odklad splátok úveru banke skutočne podala, čo by v prípade schválenia takejto žiadosti bankou znamenalo, že v období, v ktorom by jej banka na základe jej žiadosti povolila odklad splátok úveru, by nemusela hradiť splátky úveru. Keďže k uvedenej skutočnosti nedošlo, žalovaná bola povinná plniť si povinnosti vyplývajúce pre ňu zo zmluvy o úvere, t. j. okrem iného splácať splátky úveru v lehote ich splatnosti. Žalovaná, tak ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, sa so splácaním splátok úveru dostala do omeškania, na čo reagoval žalobca tak, že ju výzvou na úhradu dlžných splátok úveru zo dňa 17. 06. 2020 vo výške 83,63 € vyzval, aby v lehote určenej vo výzve uhradila dlžné splátky úveru a keďže žalovaná dlžné splátky úveru v určenej lehote neuhradila, pristúpil žalobca dňa 20. 08. 2020 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru. Žalovaná až v odvolaní namietala, že „jej nebolo včas doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a že jej nebola doručená výzva predchádzajúca vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, iba list zo dňa 17. 06. 2020“. Na uvedené tvrdenie žalovanej však odvolací súd v zmysle ust. § 366 CSP nemohol prihliadať, pretože žalovaná tieto skutočnosti v priebehu konania pred súdom prvej inštancie netvrdila a spolu s odvolaním odvolaciemu súdu nepreukázala, že ich bez vlastnej viny nemohla v konaní pred súdom prvej inštancie uplatniť, rovnako ako v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdila, že RPMN uvedená v zmluve o úvere vo výške 17,33 % je neprimeraná, a preto by mal byť predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu

sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).